



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 626

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 iulie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
164.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului	2–4
531.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului.....	4
★		
176.	— Lege privind internshipul.....	5–9
543.	— Decret pentru promulgarea Legii privind internshipul	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 237 din 19 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 21 alin. (6) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	10–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
525.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare și valorificare a activelor statului pe anul 2018 al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului.....	14–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006
privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 290 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) *data de repartizare* — data pentru care clientul solicită punerea la dispoziție a soldului economisit și a creditului pentru domeniul locativ, ca urmare a confirmării de către bancă a îndeplinirii condițiilor de a fi puse la dispoziția acestuia soldul economisit și creditul pentru domeniul locativ, cu respectarea clauzelor contractuale.”

2. La articolul 290, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) În sensul aplicării dispozițiilor alin. (1) lit. b) și c), clientul are dreptul, dar nu și obligația de a contracta un credit.

(3) În vederea acordării creditului, cele două părți încheie un nou contract, în condițiile stabilite anterior în contractul de economisire-creditare.”

3. La articolul 299, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) finanțarea construirii de spații comerciale, industriale și social-culturale, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 290 alin. (1) lit. a) pct. 7.”

4. La articolul 309 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) condițiile de acordare a creditelor destinate activităților în domeniul locativ prevăzute la art. 290 alin. (1) lit. a) pct. 7 și proporția admisă a acestor contracte în totalul creditelor acordate de o bancă de economisire și creditare în domeniul locativ, care nu poate depăși procentul de 3%.”

5. La articolul 311, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 311. — (1) Fiecare persoană fizică client al unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ beneficiază de o primă de stat pentru depunerile anuale efectuate în baza unui contract de economisire-creditare încheiat cu banca respectivă, dacă îndeplinește următoarele condiții cumulative:

a) este cetățean român;

b) are domiciliul în România;

c) anterior solicitării primei de stat își manifestă acordul pentru prelucrarea datelor personale de către reprezentanții autorizați ai băncii și ai Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în scopul verificărilor necesare pentru stabilirea dreptului la prima de stat și a cuantumului acesteia. În cazul persoanelor minore și al celor puse sub interdicție, acordul pentru prelucrarea datelor personale va fi dat cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.”

6. La articolul 311, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alineatele (11)—(14), cu următorul cuprins:

„(11) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se face de către băncile de economisire și creditare în

domeniul locativ atât la încheierea contractului de economisire-creditare, cât și la încetarea acestuia, în baza actului de identitate, iar în cazul minorilor, în baza certificatului de naștere și a actului de identitate al unuia dintre părinți sau al reprezentantului legal.

(12) Sunt îndreptățiți să beneficieze de primă de stat clienții persoane fizice, indiferent de vârstă și de starea civilă. În cazul persoanelor căsătorite, beneficiază de prima de stat fiecare dintre soți, separat, în baza contractului de economisire-creditare încheiat în nume propriu.

(13) În cazul minorilor, contractul de economisire-creditare se încheie, în numele acestora, prin reprezentanții lor legali, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare.

(14) Prevederile alin. (13) se aplică și persoanelor fizice cu capacitate de exercițiu restrânsă sau fără capacitate de exercițiu, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare. În cazul acestor persoane, dovada utilizării în scop locativ se face de oricare dintre reprezentanții legali ai acestora, în situația în care aceasta este necesară potrivit prezentei ordonanțe de urgență și reglementărilor emise în aplicarea acesteia.”

7. La articolul 311, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dreptul la prima de stat se constituie la finele anului calendaristic de economisire, denumit în continuare *anul de economisire*, în care s-au efectuat depunerile îndreptățite la primă, în temeiul contractului de economisire-creditare.”

8. La articolul 312, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care clientul încheie mai multe contracte de economisire-creditare cu băncile de economisire și creditare în domeniul locativ și primele stabilite depășesc prima maximă admisă pentru anul de economisire, suma primelor trebuie limitată la nivelul prevăzut la alin. (2).”

9. La articolul 312, după alineatul (3) se introduc patru noi alineate, alineatele (4)—(7), cu următorul cuprins:

„(4) La calculul primei de stat se iau în considerare toate depunerile efectuate de client, cu excepția celor destinate acoperirii costurilor legate de deschiderea, administrarea și încetarea contractului de economisire-creditare.

(5) Clienții băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ pot cesiona contractele de economisire-creditare. Cesionarul poate beneficia de prima de stat aferentă depunerilor efectuate de cedent, indiferent de numărul de contracte cesionate și/sau al contractelor încheiate în nume propriu, fără însă ca prin cumularea primelor de stat să poată depăși limita maximă anuală stabilită la alin. (2).

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în situația în care cesiunea are loc între soț, soție, copiii, precum și părinții soților, cesionarul va beneficia integral de prima de stat aferentă depunerilor cedentului, indiferent de numărul contractelor cesionate, precum și de prima de stat care se cuvine

cesionarului în temeiul contractelor încheiate în nume propriu, cu condiția ca cesiunea să aibă ca finalitate accesarea unui credit pentru domeniul locativ.

(7) După încheierea contractului/contractelor de cesiune, pentru anul/anii de economisire următor/următori, titularul poate beneficia de prima de stat în limita plafonului prevăzut la alin. (2).”

10. Articolul 313 se abrogă.

11. Articolul 314 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 314. — (1) În baza datelor transmise de băncile de economisire și creditare în domeniul locativ prevăzute la art. 315¹ alin. (4) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice fundamentează cuantumul sumelor necesare plății primelor de stat pentru anul de economisire în curs, care se acordă în anul următor.

(2) Prima de stat se alocă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și se acordă de acesta după expirarea fiecărui an calendaristic, în termen de maximum 60 de zile de la data înregistrării solicitării transmise de banca de economisire și creditare în domeniul locativ. Prima de stat este virată de banca de economisire și creditare în domeniul locativ în contul clientului, în termen de 15 zile de la acordarea acesteia.

(3) În vederea decontării primelor de stat, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice verifică în bazele de date furnizate de băncile de economisire și creditare în domeniul locativ ca, pentru clienții care încheie mai multe contracte de economisire-creditare, primele de stat stabilite să nu depășească prima maximă admisă pentru anul de economisire.”

12. Articolul 315 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 315. — (1) Pentru a beneficia în mod constant de prima de stat, contractele de economisire-creditare trebuie să aibă o durată de minimum 5 ani.

(2) Pentru a beneficia în mod efectiv de prima de stat, contractele de economisire-creditare trebuie să îndeplinească, pe lângă condiția prevăzută la alin. (1), și condiția potrivit căreia înainte de expirarea duratei minime de 5 ani soldul sumei economisite să nu fi fost afectat de restituiri totale sau parțiale din sumele economisite.

(3) Pentru a beneficia de prima de stat, după expirarea termenului prevăzut la alin. (1) și îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (2), clienților li se pune la dispoziție soldul economisit, la solicitarea acestora, iar pentru a beneficia de prima de stat aceștia au obligația ca, în termen de maximum 6 luni de la încasarea soldului economisit, să prezinte băncii documentele justificative privind utilizarea în scop locativ a unei sume cel puțin echivalente cu cuantumul primei de stat și a dobânzii aferente acesteia. În cazul în care utilizarea sumei cel puțin echivalente cu cuantumul primei de stat și a dobânzii aferente acesteia în scop locativ nu este dovedită de clienții băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ în termenul stabilit, aceasta nu va fi pusă la dispoziție clientului și se va restitui Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), clienții pot solicita acordarea unui credit în domeniul locativ cu finanțare anticipată sau intermediară, anterior împlinirii celor 5 ani.”

13. După articolul 315 se introduce un nou articol, articolul 315¹, cu următorul cuprins:

„Art. 315¹. — (1) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ au obligația verificării eligibilității clienților, precum și a documentelor justificative pe care clienții le prezintă pentru a face dovada utilizării primei de stat și a dobânzii aferente acesteia în scop locativ.

(2) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ care stabilesc cuantumul primelor de stat au responsabilitate

exclusivă pentru modul de calcul și pentru verificarea documentelor justificative prezentate de clienții care dovedesc utilizarea primei de stat și a dobânzii aferente acesteia în scop locativ.

(3) Anual, până la data de 31 ianuarie, băncile de economisire și creditare în domeniul locativ solicită Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice sumele aferente primei de stat. Solicitarea va fi însoțită de un raport de analiză a eficienței stimulării economisirii și creditării în sistem colectiv pentru domeniul locativ pentru anul precedent, care specifică:

a) numărul de credite contractate în condițiile stabilite anterior în contractul de economisire-creditare, precum și cuantumul acestora;

b) numărul de unități locative pentru care s-au realizat lucrări de reabilitare, modernizare și suprafața aferentă;

c) numărul de unități locative achiziționate cu credite contractate în condițiile stabilite anterior în contractul de economisire-creditare;

d) numărul de unități locative pentru care sumele din contractele de economisire-creditare au reprezentat avans pentru achiziția acestora.

(4) Până la data de 15 mai a fiecărui an calendaristic, băncile de economisire și creditare în domeniul locativ transmit Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prognoze privind cuantumul primelor de stat pentru anul în curs și următorii 3 ani, însoțite de raportul auditorului independent.”

14. Articolul 316 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 316. — (1) Clienții care au încasat prima de stat încălcând dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia sau care au încasat prima ca urmare a neîndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de reglementările emise în aplicarea acesteia sunt obligați să restituie băncii cu care au încheiat contract de economisire-creditare atât prima de stat necuvenită, cât și dobânda acumulată aferentă sumelor reprezentând prima de stat necuvenită, din care se scade impozitul pe dobândă, în termen de maximum 60 de zile de la momentul în care au fost notificați de către bancă. Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ sunt obligate să restituie Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice sumele încasate de la clienți în aplicarea prezentului alineat în termen de maximum 30 de zile de la încasarea acestora.

(2) Termenul de 90 de zile, prevăzut la alin. (1), se calculează de la data la care clientul primește de la banca de economisire și creditare în domeniul locativ, notificarea privind încasarea necuvenită a primei de stat.

(3) În cazul contractelor de economisire-creditare încheiate după data de 1 ianuarie 2017, clienții care au încasat prima de stat încălcând dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia sunt obligați să restituie, împreună cu prima de stat necuvenită, și dobânda acumulată aferentă sumelor reprezentând prima de stat necuvenită, din care se scade impozitul pe dobândă.”

15. După articolul 316 se introduc două noi articole, articolele 316¹ și 316², cu următorul cuprins:

„Art. 316¹. — Controlul respectării prevederilor art. 311, 312 și ale art. 314—316 se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice prin aparatul de inspecție economico-financiară, așa cum este definit la art. 3 alin. (1) din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012.

Art. 316². — (1) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice va suspenda acordarea primei de stat pentru un client în situația în care Ministerul Finanțelor Publice

și/sau Curtea de Conturi, la sesizarea unei persoane fizice sau juridice, efectuează verificări ce vizează stabilirea legalității acordării primei de stat clientului respectiv, în sensul respectării prevederilor dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență sau ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia, și propun/propune suspendarea.

(2) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice poate suspenda acordarea primei de stat pentru toți clienții unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ în oricare din următoarele situații:

a) Ministerul Finanțelor Publice și/sau Curtea de Conturi au/a transmis către minister o notificare privind existența unor indicii de nerespectare a legii de către băncile de economisire și creditare în domeniul locativ în procedurile de încheiere și derulare a contractelor de economisire-creditare în situația a mai mult de 20% din clienți;

b) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în cadrul activității de verificare a datelor necesare pentru soluționarea solicitării transmise de banca pentru economisire și creditare în domeniul locativ, a constatat că solicitarea pentru minimum 50% din clienți nu întrunește cerințele legale pentru a fi acordată prima de stat.

(3) Suspendarea acordării primei de stat durează până la data:

a) notificării de către Ministerul Finanțelor Publice și/sau Curtea de Conturi a împrejurării că au/a finalizat verificările și nu au/a constatat alte încălcări ale legii sau, după caz, că procedurile în căile de atac împotriva actului Curții de Conturi prin care s-a dispus suspendarea sunt finalizate printr-o hotărâre definitivă a autorității competente prin care se constată legalitatea acordării primei de stat — în cazul prevăzut de alin. (1);

b) la care Ministerul Finanțelor Publice și/sau Curtea de Conturi au/a transmis către minister o notificare prin care precizează, motivat, că nu mai sunt întrunite condițiile suspendării menționate în alin. (2) lit. a);

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

PETRU-GABRIEL VLASE

București, 10 iulie 2018.

Nr. 164.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006
privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 iulie 2018.

Nr. 531.

c) la care Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice constată că au fost remediate de către bancă deficiențele ce au condus la suspendarea acordării primei de stat — în cazul prevăzut de alin. (2) lit. b);

d) comunicării refuzului justificat de acordare a primei de stat, în situația în care se constată încălcări ale prevederilor art. 311, 312 și ale art. 314—316.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (2), acordarea primei de stat va fi reluată, pentru clienții îndreptățiți la aceasta, în cel mult 30 de zile de la data încetării suspendării.”

16. La articolul 393, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 393. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale prevăzute în prezentul titlu, casa centrală poate să dispună față de o cooperativă de credit afiliată, care încalcă dispozițiile legii, ale reglementărilor sau ale altor acte emise în aplicarea acesteia, referitoare la supraveghere sau la condițiile de desfășurare a activității, măsurile prevăzute la art. 226 alin. (3) lit. a)—f), în condițiile prevăzute prin reglementările-cadru emise de casa centrală în acest sens.

(2) Casa centrală poate propune în mod fundamentat Băncii Naționale a României să dispună față de o cooperativă de credit sancțiunile și/sau alte măsuri sancționatoare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.”

Art. II. — Contractele de economisire-creditare aflate în derulare rămân guvernate de dispozițiile normative în vigoare la momentul încheierii acestora.

Art. III. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice modifică în mod corespunzător Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor cap. V din titlul II partea a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței și al ministrului finanțelor publice nr. 509/2.471/2009.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind internshipul

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează modalitatea de efectuare a programelor de internship pentru persoanele care au împlinit vârsta de 16 ani, în scopul:

a) dezvoltării abilităților profesionale ale internilor în îndeplinirea atribuțiilor și responsabilităților din domeniul în care se organizează programul de internship;

b) desfășurării unor activități și familiarizarea cu cerințele organizației-gazdă;

c) cunoașterii de către interni a specificului activității organizației-gazdă în cadrul căruia își desfășoară activitatea, precum și a exigențelor acesteia;

d) dobândirii de experiență profesională, abilități practice și/sau competențe;

e) facilitării tranziției de la sistemul de educație către piața muncii.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), contractele de internship pot fi încheiate și de persoane care au împlinit vârsta de 15 ani, numai cu acordul părinților sau al reprezentanților legali, după caz.

(3) Organizația-gazdă care optează pentru organizarea programului de internship este obligată să respecte prevederile prezentei legi.

(4) Organizația-gazdă este obligată să asigure finanțarea programului de internship cu încadrarea în bugetul anual aprobat cu această destinație.

Art. 2. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *intern* — persoana care prestează o activitate specifică, precizată în fișa de internship, în cadrul unei organizații-gazdă, în baza unui contract de internship, pentru realizarea scopului prevăzut la art. 1 alin. (1);

b) *program de internship* — activitatea specifică desfășurată de intern pe o perioadă de timp limitată în cadrul unei organizații-gazdă, care are ca scop aprofundarea cunoștințelor teoretice, îmbunătățirea abilităților practice și/sau dobândirea de noi abilități sau competențe;

c) *organizație-gazdă* — persoana juridică la care internul desfășoară o activitate specifică, în baza unui contract de internship;

d) *perioada programului de internship* — perioada limitată de timp pentru desfășurarea programului de internship, stabilită prin contractul de internship încheiat între intern și organizația-gazdă;

e) *contract de internship* — contractul încheiat între intern și organizația-gazdă, pe durată determinată, în temeiul căruia un intern se obligă să se pregătească profesional și să desfășoare o activitate specifică pentru și sub autoritatea unei organizații-gazdă, care se obligă să îi asigure o indemnizație pentru internship și toate condițiile necesare realizării scopului prevăzut la art. 1 alin. (1);

f) *îndrumător* — persoana desemnată de organizația-gazdă care coordonează, informează, îndrumă și acordă sprijinul

necesar internului pe perioada programului de internship, monitorizează și evaluează activitatea acestuia;

g) *coordonator al programelor de internship* — persoana desemnată pentru a organiza și implementa programele de internship de către reprezentantul legal sau conducătorul organizației-gazdă care derulează programe de internship cu mai mult de 12 interni simultan;

h) *referat de evaluare* — documentul întocmit de îndrumător la terminarea programului de internship, prin care acesta realizează evaluarea activității internului și acordă calificativul aferent evaluării;

i) *fișa de internship* — document operațional, anexat la contractul de internship, care prezintă în detaliu activitatea specifică pe care trebuie să o îndeplinească un intern în cadrul organizației-gazdă;

j) *certificat de internship* — documentul întocmit de organizația-gazdă la finalizarea programului de internship, care atestă perioada în care internul a desfășurat activitate în baza contractului de internship, activitățile desfășurate, precum și calificativul obținut în urma evaluării;

k) *indemnizația pentru internship* — suma de bani lunară la care are dreptul internul, ca urmare a participării acestuia la programul de internship, supusă prevederilor art. 61 lit. b) și art. 76 alin. (2) lit. s) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Organizația-gazdă promovează public, în scris și/sau online, programele de internship desfășurate, criteriile, calendarul și procedura internă de selecție, responsabilitățile generale pentru fiecare program de internship oferit, precum și condițiile contractuale (numărul de ore și durata programului de internship, valoarea minimă a indemnizației lunare).

CAPITOLUL II

Organizarea programului de internship

Art. 4. — (1) În funcție de numărul de salariați, organizația-gazdă poate încheia în mod simultan contracte de internship pentru un număr de interni care nu poate fi mai mare de 5% din numărul total al salariaților.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), organizația-gazdă care are încadrați cel mult 20 salariați poate încheia simultan cel mult două contracte de internship.

(3) În situația în care suma rezultată în urma aplicării procentului prevăzut la alin. (1) are două zecimale, numărul programelor de internship pe care organizația-gazdă le poate desfășura se va calcula prin rotunjire la numărul întreg mai mare, dacă prima zecimală este egală sau mai mare cu 5.

Art. 5. — (1) Programele de internship se pot organiza oricând în decursul unei perioade neîntrerupte de 12 luni.

(2) Durata unui program de internship este de maximum 720 de ore pe parcursul a 6 luni consecutive.

(3) Între intern și organizația-gazdă se poate încheia un singur contract de internship.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), între intern și o organizație-gazdă se pot încheia mai multe contracte de

internship, cu condiția ca acestea să fie pentru programe de internship diferite, iar durata cumulată a acestora să nu fie mai mare de 6 luni.

(5) Încheierea unui contract de internship în scopul de a evita încheierea unui contract individual de muncă pentru efectuarea activității respective este interzisă, sub sancțiunea nulității absolute.

(6) Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, perioada în care internul a desfășurat activitatea în baza contractului de internship se consideră vechime în muncă, și, după caz, vechime în specialitate, în funcție de tipul activității.

(7) Nu pot încheia contract de internship organizațiile-gazdă:

a) care au mai fost în raporturi de muncă sau de serviciu cu persoanele care doresc să încheie contract de internship;

b) la care calitatea de administrator/asociat este deținută de una sau mai multe persoane fizice sau juridice care au calitatea de administrator/asociat față de alți angajatori/organizații-gazdă cu care persoanele au mai fost în raporturi de muncă sau de serviciu;

c) care au încheiat contractul de internship cu scopul prevăzut la alin. (5), pe o perioadă de 3 ani de la data aplicării sancțiunii.

(8) În recrutarea internilor, organizația-gazdă va ține cont de principiul egalității de tratament prevăzut la art. 5 din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Programul de internship se desfășoară în temeiul contractului de internship, cu respectarea activităților specifice stabilite în cadrul acestuia și a regulamentelor interne aplicabile.

(2) Este interzisă delegarea de sarcini internului ce constau în prestarea altor activități și/sau exercitarea altor atribuții în afara celor care au ca obiect pregătirea teoretică și practică conform contractului de internship.

(3) Pe perioada programului de internship, internul se obligă să presteze activitățile prevăzute în contractul de internship pentru și sub autoritatea organizației-gazdă, sub directa coordonare a unui îndrumător, desemnat de conducătorul organizației-gazdă dintre salariații calificați, cu o experiență de cel puțin un an în domeniul de activitate în care urmează să se desfășoare programul de internship.

(4) Un îndrumător poate asigura formarea, în același timp, pentru cel mult 3 interni.

(5) Exercițarea activității în calitate de îndrumător se include în fișa postului și în programul normal de lucru al acestuia.

(6) Nu poate avea calitatea de îndrumător salariatul care se află în următoarele situații:

a) a fost sancționat cu una dintre sancțiunile prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar sancțiunea disciplinară nu a fost radiată, în condițiile legii;

b) se află în stare de incompatibilitate în condițiile Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care organizația-gazdă este instituție/autoritate publică.

Art. 7. — (1) Îndrumătorul are următoarele obligații:

a) coordonează și îndrumă activitatea internului pe parcursul programului de internship;

b) monitorizează modul de îndeplinire a activităților internului;

c) evaluează activitatea internului și întocmește, la sfârșitul programului de internship, un referat de evaluare aferent;

d) elaborează fișa de internship în colaborare cu coordonatorul programelor de internship.

(2) Coordonatorul programelor de internship are următoarele atribuții principale:

a) stabilește politica de implementare, modalitățile de acțiune și modul de realizare a programelor de internship;

b) coordonează procesul de înscriere și selecție a candidaților;

c) asigură publicitatea programelor de internship, potrivit art. 3;

d) stabilește, împreună cu conducătorii compartimentelor/structurilor interne de specialitate, numărul de locuri disponibile pentru programele de internship în funcție de domeniul de activitate al fiecăruia;

e) asigură suportul necesar îndrumătorilor și internilor;

f) asigură evidența candidaților, precum și a confidențialității datelor cu caracter personal ale acestora;

g) colaborează cu îndrumătorii pe linia promovării, coordonării, monitorizării și dezvoltării activității internilor;

h) elaborează documente și materiale necesare bunei desfășurări a programului de internship;

i) alte atribuții care sunt în sarcina organizației-gazdă potrivit prezentei legi și îi sunt delegate de către conducătorul organizației-gazdă sau reprezentantul legal al acesteia, după caz.

Art. 8. — (1) Internul are dreptul la o indemnizație pentru internship, plătită de organizația-gazdă, al cărei quantum este stipulat în contractul de internship.

(2) Quantumul indemnizației pentru internship stabilită potrivit alin. (1) este egal cu cel puțin 50% din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată și se acordă proporțional cu numărul de ore de activitate desfășurată.

(3) Durata timpului de muncă pentru un intern, pentru a desfășura activitate în baza unui contract de internship, este de maximum 40 de ore pe săptămână și se stabilește prin contractul de internship.

(4) În situația internilor cu vârsta sub 18 ani, durata timpului de muncă pentru a desfășura activitate în baza unui contract de internship este de maximum 30 de ore pe săptămână, dar nu mai mult de 6 ore pe zi.

(5) Remunerarea internilor în misiunile permanente ale României în străinătate, inclusiv în misiunile implicate în activități care țin de exercitarea de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene din anul 2019, are loc la nivelul salariului în valută corespunzător funcției de referent de specialitate II, stabilit conform prevederilor art. 2 din capitolul IV și ale nr. crt. 19 al capitolului V din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat la un program de activitate cu durata de 8 ore pe zi, dar nu mai mult de 40 de ore pe săptămână.

(6) Este interzisă efectuarea de ore suplimentare peste durata prevăzută la alin. (3) și (4).

(7) Organizația-gazdă are obligația de a ține evidența timpului în care internul își desfășoară activitatea specifică din cadrul programului de internship, precum și obligația de a prezenta această situație organelor de control ori de câte ori este solicitat acest lucru.

CAPITOLUL III

Procedura de evaluare a activității internului

Art. 9. — (1) Evaluarea activității internului se realizează pe baza unui referat de evaluare, întocmit de îndrumător în termen de 5 zile lucrătoare de la finalizarea programului de internship, care va cuprinde descrierea activităților desfășurate de intern, modul de îndeplinire al acestora, ținând cont de:

a) abilitățile pe care le-a dobândit internul în urma finalizării programului de internship;

b) conduita internului pe durata programului de internship;

c) aprecierea nivelului de consolidare a competențelor și de dobândire a cunoștințelor teoretice și a deprinderilor practice necesare pentru exercitarea unei ocupații din domeniul în care acesta a efectuat programul de internship;

d) concluzii privind desfășurarea programului de internship;

e) criteriile de evaluare stabilite și gradul de îndeplinire a obligațiilor prevăzute în fișa de internship și în contractul de internship;

f) gradul de realizare a obiectivelor stabilite.

(2) Îndrumătorul întocmește referatul și acordă unul din următoarele calificative: foarte bine (FB), bine (B), satisfăcător (S) și nesatisfăcător (NS).

(3) În situația în care contractul de internship încetează din motive neimputabile organizației-gazdă anterior termenului pentru care a fost încheiat, îndrumătorul va încheia referatul de evaluare pentru perioada desfășurată din contractul de internship, cu precizarea explicită a motivului încetării acestuia.

Art. 10. — (1) Referatul de evaluare se aduce la cunoștința internului, prin notificare scrisă, în termen de 7 zile lucrătoare de la data finalizării programului de internship.

(2) Conducătorul organizației-gazdă sau coordonatorul programelor de internship, după caz, este informat cu privire la calificativul acordat internului de către îndrumător în urma evaluării activității și la conținutul referatului de evaluare.

(3) Internul nemulțumit de rezultatul evaluării poate contesta, la șeful ierarhic superior al îndrumătorului sau la coordonatorul programelor de internship, după caz, calificativul obținut în urma procesului de evaluare, în termen de 5 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință.

(4) Organizația-gazdă este obligată să soluționeze contestația în termen de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea acesteia.

(5) În urma evaluării activității internului, organizația-gazdă poate decide angajarea internului cu contract individual de muncă, în condițiile legii, ținând cont de posturile vacante din organizație și de competențele dobândite de intern.

Art. 11. — (1) În cazul modificării sau încetării contractului individual de muncă al îndrumătorului, acesta întocmește referatul de evaluare pentru perioada din programul de internship în care a asigurat îndrumarea internului, iar organizația-gazdă trebuie să desemneze un alt îndrumător, care va întocmi la rândul său un referat de evaluare pentru perioada rămasă până la finalizarea programului de internship.

(2) Referatele întocmite în condițiile alin. (1) se înaintează conducătorului organizației-gazdă sau coordonatorului programului de internship, după caz, în cadrul căreia își desfășoară activitatea internul și sunt avute în vedere la evaluarea finală a internului.

Art. 12. — (1) În termen de 5 zile de la comunicarea referatului de evaluare final, organizația-gazdă are obligația de a elibera internului un certificat de internship care să ateste:

a) perioada în care acesta a desfășurat activitatea în baza contractului de internship;

b) activitățile desfășurate pe perioada programului de internship;

c) calificativul obținut în urma evaluării;

d) abilitățile/competențele dobândite în urma desfășurării programului de internship.

(2) Certificatul de internship va conține următoarele elemente:

a) datele de identificare ale organizației-gazdă care emite certificatul;

b) numărul de înregistrare și data emiterii certificatului;

c) numărul de înregistrare și data încheierii contractului de internship;

d) numele, prenumele și datele de identificare ale internului;

e) perioada programului de internship;

f) numele și prenumele reprezentantului legal al organizației-gazdă;

g) mențiunea „Internul și organizația emitentă sunt responsabili pentru veridicitatea datelor cuprinse în acest certificat”;

h) programul/programele de internship în cadrul căruia/căroră și-a desfășurat activitatea internul.

CAPITOLUL IV Drepturi și obligații

Art. 13. — Pe perioada desfășurării programului de internship, internul are următoarele drepturi:

a) să primească indemnizația pentru internship de la organizația-gazdă în cuantumul stipulat în contractul de internship;

b) să beneficieze de asistența și coordonarea îndrumătorului desemnat de organizația-gazdă;

c) să i se stabilească activități al căror nivel de complexitate pot să evolueze treptat pe parcursul programului de internship;

d) să i se asigure resursele materiale necesare pregătirii sale profesionale și perfecționării cunoștințelor sale practice;

e) să beneficieze de acces la informații care să îi permită consolidarea cunoștințelor și dezvoltarea abilităților;

f) să i se asigure timpul necesar pregătirii în scopul dobândirii/consolidării de abilități practice și/sau competențe;

g) să participe la formele de pregătire desfășurate de organizația-gazdă, după caz;

h) să beneficieze de evaluare obiectivă;

i) să primească referatul de evaluare și certificatul de internship;

j) să conteste referatul de evaluare dacă este nemulțumit de rezultatul evaluării;

k) alte drepturi care decurg din lege sau din contractul de internship.

Art. 14. — Pe perioada desfășurării programului de internship, internul are următoarele obligații:

a) să respecte sarcinile date de îndrumătorul său în cadrul activităților întreprinse, în conformitate cu prevederile contractului de internship și cu fișa de internship;

b) să îl consulte pe îndrumător pentru realizarea sarcinilor repartizate pe parcursul derulării programului de internship;

c) să respecte normele de confidențialitate în desfășurarea activității sale;

d) să respecte prevederile regulamentelor interne;

e) să respecte normele de securitate și sănătate în muncă, precum și normele pentru situații de urgență;

f) alte obligații care decurg din contractul de internship și, respectiv, din fișa de internship, încheiate între părți.

Art. 15. — (1) Pe perioada desfășurării programului de internship, organizația-gazdă are următoarele drepturi:

a) să organizeze procesul de selecție a persoanelor ce vor lua parte la internship cu respectarea principiului prevăzut la art. 5 alin. (8);

b) să monitorizeze și să evalueze activitatea și cunoștințele asimilate de intern pe perioada și la sfârșitul programului de internship, prin intermediul îndrumătorilor, în condițiile prezentei legi;

c) să îi stabilească internului, prin fișa de internship, atribuții în domeniul în care se realizează programul de internship;

d) să valorifice cunoștințele teoretice și practice ale internului în perioada programului de internship;

e) să exercite controlul asupra modului de desfășurare și de îndeplinire a activităților repartizate internului.

(2) În situația în care constată încălcarea regulamentelor interne și/sau a contractului de internship, organizația-gazdă are dreptul, după efectuarea unei cercetări interne, să aplice următoarele sancțiuni:

a) avertisment scris;

b) reducerea indemnizației pe o durată de maximum două luni, cu 5—10%;

c) rezilierea contractului de internship.

Art. 16. — Pe perioada desfășurării programului de internship, organizația-gazdă are următoarele obligații:

a) să înmâneze internului, anterior începerii activității, un exemplar din contractul de internship;

b) să plătească internului indemnizația pentru internship, conform contractului de internship;

c) să desemneze un îndrumător care să ghideze internul în vederea pregătirii profesionale, a aprofundării cunoștințelor teoretice și îmbunătățirii abilităților practice în domeniul în care se realizează programul de internship;

d) să asigure o dotare corespunzătoare — logistică, tehnică și tehnologică — necesară valorificării cunoștințelor teoretice ale internului și dezvoltării cunoștințelor practice;

e) să supravegheze activitatea internului pe perioada desfășurării programului de internship;

f) să elibereze internului, la sfârșitul programului de internship, certificatul de internship în condițiile prevăzute la art. 12;

g) să nu folosească internul pentru desfășurarea altor activități decât cele prevăzute în contractul de internship și fișa de internship;

h) să respecte programul de activitate al internului în condițiile prevăzute la art. 8 alin. (3) și (4);

i) să informeze despre evaluarea de risc din unitate și despre consecințele riscurilor existente;

j) să nu folosească internul la desfășurarea unor activități aferente unor ocupații din Grupa majoră 9 — Muncitori necalificați, conform Clasificării ocupațiilor din România (COR) și/sau în activități în condiții grele sau vătămătoare pentru intern;

k) să țină evidența orelor de activitate prestate de fiecare intern și să pună la dispoziția organelor de control această evidență ori de câte ori se solicită acest lucru;

l) să asigure pe parcursul desfășurării programului de internship condițiile de securitate și sănătate în muncă prevăzute în Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările ulterioare;

m) să pună la dispoziția organelor de control contractul de internship, fișa de internship, precum și documentele de evidență a activității prestate de intern, inclusiv dovada acordării indemnizației pentru internship.

Art. 17. — (1) Organizația-gazdă are obligația completării și transmiterii datelor și informațiilor din contractul de internship, cel târziu în ultima zi lucrătoare anterioară începerii activității în cadrul programului de internship, în registrul de evidență a contractelor de internship, înființat de agenția județeană pentru ocuparea forței de muncă sau a municipiului București, în a cărei rază teritorială aceasta își desfășoară activitatea, ținut în formă electronică, denumit în continuare *registru electronic de evidență*.

(2) Accesul organizației-gazdă la registrul electronic de evidență se face pe bază de parolă proprie, utilizată cu titlu gratuit.

Art. 18. — (1) Organizația-gazdă are obligația completării registrului electronic de evidență în ordinea încheierii contractelor de internship.

(2) Registrul electronic de evidență cuprinde elementele de identificare ale internului, data încheierii contractului, data începerii activității în cadrul programului de internship, durata acestuia, cuantumul indemnizației pentru internship, data încetării contractului de internship, domeniul în care se desfășoară programul de internship.

(3) Orice modificare privind datele de identificare ale organizației-gazdă, respectiv cu privire la contractul de internship, se operează în registrul electronic de evidență, în termen de 3 zile lucrătoare de la data apariției situației care a impus respectiva modificare.

(4) Îndreptarea erorilor survenite în completarea registrului electronic de evidență se efectuează la data la care organizația-gazdă a luat cunoștință de acestea.

CAPITOLUL V

Contractul de internship

Art. 19. — (1) Contractul de internship se încheie obligatoriu în formă scrisă, în limba română, cel târziu în ziua anterioară începerii programului de internship. Obligația de încheiere a contractului de internship în formă scrisă revine organizației-gazdă.

(2) Durata maximă a contractului de internship este de 6 luni, fără posibilitatea prelungirii.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), instituțiile/autoritățile publice implicate în activități privind pregătirea, organizarea și desfășurarea perioadei de exercitare de către România a Președinției Consiliului Uniunii Europene din anul 2019 pot stabili o durată mai mare a contractului de internship, care nu poate depăși 12 luni, în condițiile reglementate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 20. — Drepturile și obligațiile părților cu privire la efectuarea programului de internship se stabilesc prin contractul de internship, în condițiile legii, și se completează, după caz, cu prevederile regulamentelor interne.

Art. 21. — (1) Contractul de internship se suspendă dacă internul se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Durata suspendării contractului de internship nu se ia în considerare la calculul perioadei programului de internship.

(3) În situația în care durata cumulată a suspendărilor este mai mare decât 1/3 din perioada programului de internship prevăzută în contractul de internship, acesta încetează de drept, fără a fi afectat dreptul organizației-gazdă de a încheia un nou contract de internship pe perioada rămasă din programul respectiv sau de a încheia un nou contract de internship cu internul respectiv.

(4) După încetarea motivelor care au determinat suspendarea contractului de internship, internul își continuă activitatea până la acoperirea integrală a duratei prevăzute în contractul de internship, cu excepția situației prevăzute la alin. (3).

Art. 22. — (1) La încetarea contractului de internship, părțile pot conveni ca activitatea să continue prin încheierea, în condițiile legii, a unui contract individual de muncă.

(2) La sfârșitul programului de internship, dacă nu s-a decis încheierea unui contract individual de muncă în condițiile art. 10 alin. (5), activitatea încetează.

(3) Organizațiile-gazdă care, în termen de 60 de zile de la finalizarea programului de internship, încheie un contract individual de muncă cu persoana care a desfășurat programul de internship primesc, la cerere, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, o primă de promovare a angajării în cuantum de 4.586 de lei pentru fiecare persoană astfel angajată, după îndeplinirea obligației de menținere a raporturilor de muncă pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 24 de luni. Acordarea primei de promovare a angajării se realizează în limita fondurilor alocate cu această destinație.

(4) Cuantumul primei de promovare a angajării, prevăzută la alin. (3), se actualizează anual prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației.

(5) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care organizația-gazdă este instituție/autoritate publică.

(6) Pentru a beneficia de sumele prevăzute la alin. (3), reprezentanții organizațiilor-gazdă depun o cerere la agențiile teritoriale pentru ocuparea forței de muncă, în maximum 6 luni de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3), însoțită de următoarele documente:

a) copia contractului de internship al internului înregistrat la agențiile teritoriale pentru ocuparea forței de muncă;

b) copia certificatului de internship al internului;
c) copia contractului individual de muncă al persoanei care a încheiat contractul de internship, înregistrat în registrul general de evidență a salariaților;

d) orice alte documente care fac dovada menținerii raporturilor de muncă ale persoanei.

(7) Perioada neîntreruptă de cel puțin 24 de luni prevăzută la alin. (3) nu poate fi constituită din perioade în care raporturile de muncă sunt suspendate, conform legii, cu excepția perioadelor de suspendare pe perioada concediului pentru incapacitate temporară de muncă.

Art. 23. — Contractul de internship încetează în următoarele condiții:

a) la expirarea termenului stabilit în contract;
b) de comun acord;
c) când organizația-gazdă își încetează activitatea;
d) prin reziliere, de plin drept, în caz de neexecutare sau executare necorespunzătoare a obligațiilor prevăzute în contractul de internship de către una dintre părți, în măsura în care, la notificarea adresată de partea lezată, partea în culpă nu depune diligențele necesare pentru executarea în mod corespunzător a obligațiilor ce îi revin potrivit obligațiilor contractuale, în termen de 5 zile de la primirea notificării;

e) prin încheierea unui contract individual de muncă între părți, conform prevederilor Legii nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) prin denunțarea unilaterală de către oricare dintre părți, în situații justificade, pe baza unei notificări prealabile transmise cu cel puțin 15 zile înainte de data propusă pentru încetare;

g) în situația prevăzută la art. 21 alin. (3).

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 24. — Ministerul Muncii și Justiției Sociale, prin organele de control din cadrul structurilor teritoriale ale Inspecției Muncii și, respectiv, ale Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, monitorizează modul de realizare a programelor de internship, controlează și aplică sancțiuni potrivit prevederilor art. 26 alin. (2).

Art. 25. — Organele de control prevăzute la art. 24 au competența de a controla:

a) registrul de evidență a contractelor de internship, înființat și administrat de agenția județeană pentru ocuparea forței de muncă;

b) modul de încheiere, executare, modificare, suspendare și încetare a contractului de internship;

c) dovada acordării indemnizației pentru internship convenite internului în condițiile legii.

Art. 26. — (1) Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) neachitarea de către organizația-gazdă a indemnizației pentru internship în condițiile reglementate la art. 8 alin. (1) și (2), cu amendă de la 2.000 la 4.000 de lei;

b) nerespectarea obligației prevăzute la art. 8 alin. (3)—(5) privind durata maximă a timpului prevăzut pentru activitatea de internship, cu amendă de la 4.000 la 6.000 de lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 16 lit. a), g) și j), cu amendă de la 2.000 la 4.000 de lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 17 și ale art. 18, cu amendă de la 2.000 la 4.000 de lei;

e) nerespectarea obligației de a încheia contractul de internship anterior începerii activității, potrivit art. 19 alin. (1), cu amendă de la 10.000 la 20.000 de lei;

f) nerespectarea obligației prevăzute la art. 19 alin. (2), cu amendă de la 4.000 la 6.000 de lei;

g) includerea în cadrul contractului de internship a unor clauze care contravin prezentei legi, cu amendă de la 300 la 1.000 de lei.

(2) Constatarea contravențiilor, precum și aplicarea sancțiunilor se realizează de către:

a) Inspecția Muncii, prin inspectoratele teritoriale de muncă, pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—f);

b) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin structurile sale teritoriale, pentru contravenția prevăzută la alin. (1) lit. g).

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzi prevăzute la alin. (1), această posibilitate fiind expres menționată în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor.

Art. 27. — Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr. 319/2006, cu modificările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 28. — (1) Stabilirea unor condiții specifice de desfășurare a programelor de internship pentru instituțiile/autoritățile publice se reglementează prin hotărâre a Guvernului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), condițiile specifice de desfășurare a programelor de internship în cadrul Parlamentului României se reglementează prin hotărâre a Biroului permanent al fiecărei Camere a Parlamentului.

Art. 29. — (1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin structurile sale teritoriale, are obligația de a înființa registrul electronic de evidență a contractelor de internship, prevăzut la art. 18 alin. (1), în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare.

(2) Până la înființarea registrului electronic de evidență a contractelor de internship potrivit alin. (1), evidența este ținută de organizația-gazdă într-un sistem propriu de centralizare, care să cuprindă cel puțin elementele prevăzute la art. 18 alin. (2).

Art. 30. — (1) Prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale se aprobă:

a) modelul certificatului de internship, prevăzut la art. 12 alin. (1);

b) modelul contractului de internship, prevăzut la art. 19 alin. (1);

c) modelul cererii prevăzute la art. 22 alin. (6).

(2) Modelele prevăzute la alin. (1) se afișează pe site-ul Ministerului Muncii și Justiției Sociale, în format editabil.

Art. 31. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 29 alin. (1), care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 iulie 2018.
Nr. 176.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind internshipul

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind internshipul și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 iulie 2018.
Nr. 543.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 237

din 19 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 21 alin. (6) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 21 alin. (6) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Alexandra Cristina Gheorghiu în Dosarul nr. 15.997/3/2013 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 2.740D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că își mențin valabilitatea cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența existentă cu privire la textele de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 15.997/3/2013, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 21 alin. (6) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Alexandra Cristina Gheorghiu într-o cauză civilă având ca obiect obligarea Regiei Autonome Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat și a Municipiului București, prin primar, la soluționarea notificărilor formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, cu privire la un imobil teren situat în București, prin restituirea în natură a

acestui, iar, în cazul în care aceasta nu este posibilă, prin atribuirea în compensare a unui alt imobil sau prin stabilirea de măsuri compensatorii prin echivalent sub formă de puncte, pentru părțile din imobil ce nu pot fi restituite în natură.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care se aplică dosarelor aflate pe rolul instanțelor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. Arată că, dacă i s-ar aplica prevederile criticate, ar fi grav vătămată prin aplicarea retroactivă a legii, ca urmare a diferenței foarte mari dintre valoarea imobilului notificat prevăzută în grila notarială aferentă anului 2013 și cea reală, de piață, ce fusese stabilită conform standardelor internaționale de evaluare prin expertiza administrată ca probă în cauză. Susține că, prin aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, este pusă într-o poziție de inegalitate în drepturi față de persoanele aflate în aceeași situație juridică, dar care au fost despăgubite anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, prin evaluarea imobilelor notificate potrivit standardelor internaționale, nu raportat la valoarea abstractă din grilele notariale, în condițiile în care este vorba despre culpa autorității statale constând în refuzul emiterii dispoziției administrative, care i-ar fi permis să primească măsuri reparatorii până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013. Arată că aplicarea art. 21 alin. (6) din legea menționată unui litigiu în curs de soluționare, dedus instanței de judecată înainte de intrarea în vigoare a acesteia, ar conduce la aplicarea retroactivă a legii noi și la încălcarea principiului *tempus regit actum*, potrivit căruia actele și faptele juridice se supun legii aplicabile la data la care s-au născut. Mai susține că soluționarea pe cale legislativă a unui proces pendinte, prin aplicarea legii noi, reprezintă o imixtiune în activitatea judiciară, incompatibilă cu dreptul la un proces echitabil în accepțiunea dată acestuia de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în principal sub aspectul egalității de arme, întrucât conduce la o soluție diferită de cea previzibilă la introducerea acțiunii. În opinia autoarei excepției, statul român a depășit marja de apreciere stabilită în Hotărârea din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. Mai susține că neconstituționalitatea normelor criticate rezultă și din încălcarea art. 11 din Constituție, prin raportare la tratatele Uniunii Europene care prevăd principiul securității juridice, care trebuie garantat de statele membre ale Uniunii Europene tuturor cetățenilor lor. De asemenea, consideră că se nesocotește dreptul de proprietate privată, întrucât, în condițiile Legii nr. 10/2001, avea o speranță legitimă de a obține restituirea în natură a bunului sau un bun în compensare ori o despăgubire la valoarea de piață a imobilului, dacă acesta nu putea fi restituit în natură. Se mai invocă și încălcarea art. 124 din Constituție, întrucât, prin adoptarea unei legi retroactive, care influențează soluționarea litigiilor în care statul este parte, se impune prin lege judecătorului pronunțarea unei soluții în favoarea statului.

6. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, întrucât, prin adoptarea Legii nr. 165/2013, s-au transpus în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, nefiind nesocotite dispozițiile constituționale și convenționale invocate de autoarea acesteia.

9. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, precizând că își menține punctul de vedere reținut în Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 21 ianuarie 2015.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 4, art. 21 alin. (6) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013.

13. Întrucât Tribunalul București a fost sesizat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013 cu soluționarea litigiului în cadrul căruia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, Curtea reține că situația din cauza dedusă soluționării instanței de judecată se încadrează în ipoteza normativă a prevederilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013, potrivit căreia prevederile legii menționate se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

14. În ceea ce privește prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că, ulterior sesizării sale, au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 26 mai 2017. Având în vedere că soluția legislativă este, în esență, aceeași cu cea existentă înaintea modificării, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor noii reglementări, astfel cum acestea au fost preluate din redactarea anterioară a art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică [...] cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor [...] la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 21 alin. (6): „(6) *Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului*

comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, [...], și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu”;

— Art. 50 lit. b): „La data intrării în vigoare a prezentei legi:

b) orice dispoziție referitoare la evaluarea imobilelor potrivit standardelor internaționale de evaluare și la măsura reparatorie a compensării cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent, prevăzute în Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă”.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse în art. 15 alin. (2), care instituie principiul neretroactivității legii, art. 16, care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 referitor la dreptul de acces liber la justiție și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți, art. 78 privitor la intrarea în vigoare a legii și art. 124 privind înfăptuirea justiției. De asemenea, prin raportare la dispozițiile art. 20 din Constituție, se invocă și prevederile din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cuprinse în art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și în art. 14 — *Interzicerea discriminării*.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra textelor de lege ce formează obiectul acesteia, prin prisma unor critici similare și prin prisma aceluiași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 649 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 19 ianuarie 2018, a reiterat, cu privire la constituționalitatea dispozițiilor din Legea nr. 165/2013 care instituie, pentru evaluarea imobilului ce constituie obiectul deciziei de compensare, metoda aplicării grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a legii, cele reținute prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, în sensul că acestea reglementează modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, așa cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013. Sub acest aspect, Curtea a observat că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată de legiuitor ca urmare a pronunțării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010 în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care, la paragraful 232, a fost reținută în sarcina statului român obligația implementării unor proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și obligația adoptării unor reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. Prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut, de asemenea, că, prin hotărârea-pilot menționată, a fost lăsată statului român o largă marjă de apreciere în privința mijloacelor prin care să îndeplinească obligațiile juridice impuse și să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale sau să reglementeze raporturile de proprietate avute în vedere. Curtea a reamintit că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar prevederile de lege criticate sunt în acord cu cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

17. Curtea a făcut, de asemenea, referire la Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat — având în vedere marja de apreciere a statului

român și garanțiile instituite prin Legea nr. 165/2013, și anume regulile de procedură clare și previzibile, însoțite de termene constrângătoare și de un control judecătoresc efectiv — că legea menționată oferă, în principiu, un cadru accesibil și efectiv pentru remedierea criticilor referitoare la atingerile aduse dreptului la respectarea bunurilor în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, rezultate în urma aplicării legilor de restituire (paragraful 129). În aceeași cauză, instanța de contencios al drepturilor omului a statuat, de asemenea, (paragraful 128), că măsurile de amenajare a plății creanțelor datorate de stat în virtutea deciziilor judecătorești definitive, cum ar fi eşalonarea plății acestora, măsuri luate pentru apărarea echilibrului bugetar între cheltuielile și încasările publice, urmăreau un scop de utilitate publică și realizarea unui just echilibru între diferitele interese aflate în joc, prin respectarea mecanismului existent și prin grija pe care autoritățile au demonstrat-o în executarea acestuia (a se vedea, în acest sens, de exemplu, și Decizia nr. 174 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 16 mai 2016, paragraful 21).

18. Mai mult, așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, paragrafele 23 și 24, prin Legea nr. 165/2013, legiuitorul a urmărit să introducă un sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor. Curtea a observat, în același timp, că, prin introducerea acestui nou sistem de calcul, este posibil ca valoarea despăgubirilor acordate, sub formă de puncte, să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie — Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente — referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare. Însă, așa cum s-a arătat prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății. Astfel, dacă printre exemplele oferite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cuprinsul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, care să conducă la eficientizarea mecanismului intern de restituirea proprietăților, se numără și plafonarea despăgubirilor (paragraful 235), statul român a optat, în cadrul marjei de apreciere de care dispune, să acorde integral despăgubiri, modificând doar sistemul de referință al evaluării. Or, dacă această modificare legislativă generează, în concret, o diminuare a valorii totale a despăgubirilor obținute de către persoanele îndreptățite, aceasta este o măsură proporțională cu scopul legitim urmărit (constând în menținerea echilibrului bugetar), putând avea, sub aspectul consecințelor produse, valențele unei plafonări. Prin decizia menționată, Curtea a subliniat că această măsură nu este de natură să afecteze dreptul de proprietate în substanța sa, deoarece nu îi pune în pericol existența și efectele juridice, ci doar intervine asupra cuantumului bănesc obținut prin valorificarea dreptului de proprietate, în limitele permise de art. 44 din Constituție.

19. De asemenea, prin Decizia nr. 180 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 24 iunie 2014, a fost respinsă ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 lit. b) din Legea

nr. 165/2013, acestea fiind tocmai expresia concretă a principiului *tempus regit actum* și a principiului aplicării imediate a legii noi. Curtea a statuat în mod constant că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004, și Decizia nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004). Totodată, prin Decizia nr. 613 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 20 ianuarie 2017, Curtea a constatat că nu poate fi vorba de retroactivitatea Legii nr. 165/2013, din moment ce situația juridică se află în curs de constituire, în sensul de a fi stabilit în concret cuantumul despăgubirilor convenite în temeiul legilor reparatorii. Astfel, în decizia menționată s-a reținut că este firesc ca modalitatea de calcul să fie cea prevăzută de actul normativ în vigoare la momentul efectuării acestei operațiuni, iar nu prin raportare la dispoziții legale abrogate, așa cum sunt cele din Legea nr. 247/2005, care, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, guvernau modalitatea de stabilire a despăgubirilor convenite.

20. În ceea ce privește susținerile referitoare la inegalitatea în drepturi prin raportare la persoane aflate în aceeași situație juridică, dar care au primit despăgubiri înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, în jurisprudența sa, de exemplu Decizia nr. 714 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 5 februarie 2015,

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandra Cristina Gheorghiu în Dosarul nr. 15.997/3/2013 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua prin raportare la art. 21 alin. (6) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare și valorificare a activelor statului pe anul 2018 al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasarea prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobată cu completări prin Legea nr. 360/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare și valorificare a activelor statului pe anul 2018 al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului reprezintă limite maxime, care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

(2) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenția se constată de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Președintele Autorității pentru
Administrarea Activelor Statului,

Florian Daniel Geantă

Ministrul economiei,

Dănuț Andrușcă

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

AUTORITATEA PENTRU ADMINISTRAREA ACTIVELOR STATULUI

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
afere activității de privatizare și valorificare a activelor statului pe anul 2018

- mii lei -

Nr. crt.	DENUMIRE INDICATOR	Cod	PREVEDERI 2018
1	2	3	4
	I. VENITURI TOTALE, din care:		135.800
1	Venituri din activitatea de valorificare a activelor statului, din care:		108.792
1.1	Încasări din valorificarea activelor bancare;	39.10.05	2.975
1.2	Încasări din valorificarea creanțelor comerciale;	39.10.50	1.425
1.3	Încasări din valorificarea creanțelor preluate de la Ministerul Finanțelor Publice;	39.10.06	95.317
1.4	Încasări din valorificarea creanțelor preluate de la CNAS;	20.10.03	9.075
2	Venituri din activitatea de privatizare și administrare a participațiilor statului, din care:		27.008
2.1	Venituri din capital, din care:	39.10	27.008
2.1.1	Venituri din privatizare;	39.10.04	6.715
2.1.2	Venituri din operațiuni de capital;	39.10.04	20.182
2.1.3	Venituri din alte surse;	39.10.04	111
	II. CHELTUIELI TOTALE, din care:		135.800
1	Cheltuieli curente, din care:		135.800
1.1	Cheltuieli de privatizare, administrare și valorificare a activelor statului	20	31.310
1.1.1	Cheltuieli pentru rapoarte de evaluare în procesul de valorificare, privatizare și postprivatizare pentru expertize, cauțiuni, evaluări în litigii, onorarii executori judecătorești, documentații pentru obținerea avizului de mediu, precum și alte asemenea cheltuieli;	20.30.30	370
1.1.2	Cheltuieli efectuate cu publicarea anunțurilor pentru vânzarea prin licitație a bunurilor executate silit și a anunțurilor de privatizare;	20.30.30	332
1.1.3	Cheltuieli legate de plata asistenței juridice pentru reprezentare în instanțele de judecată, plata onorariilor pentru consultanți, agenți de privatizare sau firme de avocatură și pentru pregătirea și realizarea privatizării societăților comerciale și valorificarea activelor statului;	20.30.30	3.762
1.1.4	Costuri implicate de dizolvarea voluntară și lichidarea societăților comerciale*)	20.30.30	4.200
1.1.5	Sume plătite efectiv cumpărătorilor pentru despăgubiri acordate în urma procesului de privatizare și valorificare, precum și obligații de plată stabilite prin titluri executorii conform O.G. nr. 22/2002;	20.30.30	22.646
1.2	Transferuri între unități ale administrației publice	51	9.173
	Transferuri curente	51.01	9.173
1.2.1	Vărsăminte efectuate către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate din valorificarea creanțelor bugetare;	51.01.23	8.700
1.2.2	Vărsăminte către bugetele locale conform prevederilor legale;	51.01.27	473
1.3	Alte transferuri	55	95.317
	Transferuri interne	55,01	95.317
1.3.1	Vărsăminte la fondul de risc pentru garanțiile de stat pentru împrumuturile externe (doar pentru instituțiile implicate în procesul de privatizare);	55.01.19	95.117
1.3.2	Vărsăminte la trezoreria statului din valorificarea activelor statului, creanțelor comerciale și privatizare;	55.01.20	200
	III. DATE INFORMATIVE		
	Informații privind transferul către bugetul de stat		
	- dividende		1.040
	- dobânzi		1

*) Suma include și indemnizația convenită administratorilor speciali numiți în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 85/2006 privind
procedura insolvenței, precum și contribuțiile aferente.

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

